

Blind Guardian

Recenze – Live (2 CD)

Sáhodlouhé debaty se vedly o názvu koncertní dvojky v diskografii Blind Guardian. Do poslední chvíle nebylo nic rozhodnuto a tak výsledné „originální“ pojmenování "Live" je spíše jen východiskem z nouze, než čímkoliv jiným. Taktéž původní trojcédéčko vzalo rychle za své a výsledek se tak roztahuje pouze na dvou plackách, když obsah třetího CD by snad měl být zveřejněn v budoucnu na internetu. Uvidíme, uhlídáme. Tohle všechno jsou však věci spíše podružné, nás zajímá konečný výsledek, jak dopadl ten?

Určitě očekávaně. Konečně, už singl "Bard Song" (nebojím se říct hodně otravný, když kromě zbytečné předělávky titulního songu, která původní verzi nesahala ani po kotníky, nudil ještě dalšími třemi živými verzemi téže písně) naznačil, že se s opravami šetřit rozhodně nebude. A to píseň zpívá především publikum! Na pomoc tak přispěchal loňský bootleg z německého Langenu, který se playlistem s "Live" téměř kryje (tedy obsahuje vše podstatné z repertoáru potulných krefelských minstrelů s pochopitelným upřednostněním novinek) a pojďme srovnávat.

Od úvodního aplausu publika do tradičního mluveného intra "War Of Wrath" a prvního ostrého zařiznutí kytar v následující "Into The Storm" zvukově pochopitelně kraluje oficialita. Krásně vyvážené poměry nástrojů, vše čistounké, načinčané. Každá kapela své živé výkony opravuje ve studiu, o tom by asi bylo zbytečné polemizovat, ovšem tady jsem, snad kromě asi dvou zaváhání v nástupech, nezaregistroval téměř jedinou chybičku. Vytáhneme-li pro porovnání bootleg, nedotažených sól, přehmatů a chyb objevíme desítky. No budiž, tohle je ještě pochopitelné a únosné. Mnohem horší je to s pěveckým výkonem Hansiho. Tedy, co horší? Lepší, až neskutečné! Kde totiž na všech neoficiálních nahrávkách zoufale a falešně vlaje v prostoru, tady najednou nezakolísá, kde ve skutečnosti zachraňuje čest o oktávu níže a šetří hlasivky lehounkých falzetkem, tady překvapivě vyzpívá i hodně vysoké tóny (výkřiky v "Born In A Mourning Hall" nebo "Bright Eyes" například) a navíc v plném nasazení a mohutné síle chrapláku. Závěrečným hřebíčkem do rakve uvěřitelnosti jsou pak sbory. Nevím, jestli ve studiu zkrátka nazpívali nové, nebo jen přidali další hlasy k základu, či snad zvláštním mikrofonom snímali i fanoušky, a to všechno se pak ve finále vymíchalo dohromady, ale hradba hlasů bouří kde může. Položíme-li vedle sebe kupříkladu refrény v "Nighfall", tak kde na bootlegu Hansi plave, sbor se stěží drží a vypouští nejvyšší tóny, tady je samozřejmě všechno v nejlepší pořádku, vokální hradba jen dokresluje čistě intonujícího Kürsche a předmětné výšky nechybí. Až to hraničí s výsměchem. Pokud se o japonském live albu "Tokyo Tales" skupina samotná vyjadřovala jako o studiovém šperku, pak nyní v rukou musíme držet briliant miliardové hodnoty.

A závěr plynoucí z poslechu druhého živáku „Slepého strážce“? Dovolte mi parafrázovat redakčního klasika Marigolda, který jej shrnul asi takto: „Konečně chápu, proč se v souvislosti s Blind Guardian říká fantasy metal. Je totiž čirá fantasy, že by Hansi takhle zpíval

na živo...“. A já k tomu jen dodám parafu, kulaté razítko, pochválím tradičně snaživé publikum (byť i to trošku zavání manipulací) a budu raději dělat, že jsem žádný podobný „koncertní“ záznam neslyšel. Pro živé hraní upravené studiové verze - to je asi nejpřesnější charakteristika kompletu. Jestliže vám do uší bijící studiové opravy nevadí, budete si zřejmě spokojeně chrochtat u beden, avšak těm kdo chtějí slyšet opravdu živé provedení skladeb nebo nevěřícím Tomášům upřímně doporučuji některý z mnoha bootlegů Blind Guardian. Odborník žasne, laik se diví, v každém případě spodní čelist oba tahají po zemi. A vy na tom budete stejně...

Redaktor: Darkmoor (7.6.2003, z webzinu www.metalopolis.net)